

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 133/2022
16.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Гордана Риђић Ђурић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради накнаде штете, решавајући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Ваљеву и Основног суда у Бору, у седници одржаној 16.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Ваљеву.

Образложење

Тужилац је поднео 17.12.2021. године тужбу Основном суду у Бору против туженог ББ из ..., ради накнаде материјалне штете проистекле из уговора о сечи стабала који су странке закључиле 18.05.2019. године. Према наводима тужбе, тужени је био овлашћен уговором да изврши сечу стабала (експлоатацију шуме) на парцелама тужиоца које се налазе на територији Града Бора, и то до продајне цене од 25.000 евра, те да је сечом стабала у већој мери од договорене проузроковао штету тужиоцу. Тужени је у одговору на тужбу истакао приговор месне ненадлежности. У даљем току поступка, решењем П 1803/21 од 17.01.2022. године, Основни суд у Бору, огласио се месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, и по правноснажности решења предмет је уступио Основном суду у Ваљеву, као месно надлежном суду.

Основни суд у Ваљеву није прихватио месну надлежност и предмет је уз акт П 311/22 од 04.03.2022. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08,...и 88/18) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Ваљеву.

Одредбама Закона о парничном поступку прописано је да се суд по службеној дужности може огласити месно ненадлежним само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда. (члан 19. став 1. ЗПП). Тужба се подноси суду који је опште месно надлежан, ако законом није другачије одређено (члан 38. ЗПП) и да је за

суђење опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште (члан 39. став 1. ЗПП).

Имајући у виду да је тужилац поднео тужбу против туженог са захтевом за накнаду материјалне штете, која је према наводима тужбе проистекла из Уговора које су странке закључиле 18.05.2019. године (услед сече стабала на парцелама тужиоца од стране туженог у већој мери од договорене), ради се о спору због уговорне одговорности за штету. Како за предметни спор није одређена искључива нити посебна месна надлежност суда, а тужени је истакао приговор месне ненадлежности, то се надлежност суда за поступање у овој правној ствари одређује на основу општих правила о месној надлежности прописаним чланом 39. став 1. у вези члана 38. ЗПП, односно према пребивалишту туженог, које је на територији Града Ваљева, из ког разлога је применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић